

[Undervisnings- og forskningsministeren]

sel. Jeg synes, det står ret klart i bemærkningerne til § 7, stk. 2, hvorfra jeg citerer:

»Bestemmelsen åbner tillige mulighed for, at gennemført kursus på håndarbejds- eller højskole kan ækvivalere enkelte fag af uddannelsens 1. del.«

Mere tydeligt kan det ikke siges, at der er mulighed for, at hvis man har gennemført et fag på højskoleafdelingen i Kerteminde eller Skals, kan det godskrives, hvis man vil tage en håndarbejds læreruddannelse.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Min interesse skyldes jo bl.a., at jeg har sidet i en bestyrelse, siden seminarierne blev oprettet, på nær en kort periode – en for kort periode – under hr. Anker Jørgensens to sidste regeringer.

Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for det gode svar. Jeg forstår svaret sådan, at den ordning, der er i Skals i dag, ikke behøver at ændres på grund af lovforslaget. Hvis ministeren kan bekræfte det, er jeg helt tilfreds, ja endda ovenud tilfreds med ministerens positive indstilling. Jeg mener ligesom ministeren, at det er vigtigt at respektere folkehøjskolen som et betydningsfuldt middel i undervisningen i Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1
forkastedes, idet 50 stemte for, 58 imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2
forkastedes, idet 49 stemte for, 58 imod.

§§ 2–8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 49 stemte for, 56 imod.

§§ 9–11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4–7
forkastedes uden afstemning.

§§ 12 og 13

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 48 stemte for, 58 imod.

§§ 14–16

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om beskættning til kommunerne af faste ejendomme. (Den amtskommunale grundskuldpromille).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(FremSAT 17/1 90. Første behandling 23/1 90. Betænkning 5/4 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

[Formanden]

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 26/4 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet agter at stille nogle ændringsforslag til dette lovforslag. Men først agter Fremskridtspartiet at stille nogle spørgsmål.

Der har desværre i pressen i den senere tid været nogle forlydender fra formanden for Indfødsretsudvalget, der nærmest mente, at det, at man i Indfødsretsudvalget stillede nogle spørgsmål til indenrigsministeren vedrørende 913 personers optagelse som danske statsborgere, skulle tangere misbrug af udvalget.

For ligesom at få disse ting på plads – jeg kan nemlig ikke rigtig få dette til at passe med de pæne, sobre og kontante ord, som kom fra indenrigsministeren fra denne talerstol tidligere, hvor indenrigsministeren helt i overensstemmelse med grundloven meddelte, at indenrigsministeren selvfølgelig var rede til at besvare de spørgsmål, som måtte være stillet – vil jeg sige, at det drejer sig om 913 forskellige lovforslag; det er realiteten. Af nemhedsgrunde har man altså lavet bunkebryllup, så det blev til dette ene lovforslag.

Det er klart, at det er en kompliceret ting, når 913 forskellige personer ønsker at få dansk statsborgerskab, og Fremskridtspartiet har den indstilling – og det uanset, om det er danskere, der måske af en eller anden grund har afgivet deres danske statsborgerskab og så senere i deres liv pludselig ønsker igen at blive danske statsborgere – at selve nationaliteten er ganske uvedkommende.

Spørgsmålet for Fremskridtspartiet er for det første: Har disse personer en straffri vandel? Og det er straffeloven, der tales om, det er ikke småforseelserne. Næste spørgsmål er: Har de i selve ansøgningsperioden, den 7-årige ansøgningsperiode, haft viljen og evnen til at sørge for sig og deres?

En konventionsflygtning er selvfølgelig ikke i de første 18 måneder i stand til at sørge for sig og sine, og vi er endda gået op til 2 år, men ser vi på de facto-flygtninge, der er kommet af sig selv for først at få opholdstilladelse og siden dansk indfødsret, er det, som om der er sket en ulykke, hvis de ikke får dansk indfødsret. Men realiteten er, at selv om en ansøger ikke får dansk indfødsret, kan han søge igen i overmorgen, og i øvrigt har han en tidsbestemt opholdstilladelse.

Det næste punkt er så, at for den resterende del af de 7 år ønsker Fremskridtspartiet at vide, om disse personer har modtaget dagpenge eller offentlig hjælp ud over et halvt år. Hvis de har det, mener Fremskridtspartiet ikke, at de bør præmieres med at få dansk indfødsret. Det er ikke ensbetydende med, at de bliver udvist af Danmark, for de har en tidsbestemt opholdstilladelse, men vi mener, at når man tænker på, hvor mange danske arbejdsløse vi har i forvejen, behøver man ikke ligefrem at præmiere folk, som overhovedet ikke har vist den mindste vilje til at lave noget i de første 7 år, hvor de har haft opholdstilladelse i Danmark.

Det er årsagen til, at Fremskridtspartiet stiller disse spørgsmål. Jeg vil godt gøre de personer i folketingsalen, som mener, at det er ganske forfærdeligt, at Fremskridtspartiet spørger om den slags, opmærksomme på, at det har været god skik i Danmark i mange hundrede år, at man konsekvent spurgte kommunerne, om de, der søgte dansk indfødsret, havde fået nogen form for offentlig hjælp. Man er gået så vidt, at man har indskærpet, at kommunerne skulle spørges om det. At man ikke har den regel i dag, er en anden ting, men Fremskridtspartiet ønsker altså at få disse spørgsmål besvaret.

Inger Harms (SF):

Der er ikke grænser for de spørgsmål, som man kan forestille sig at hr. Knud Lind på Fremskridtspartiets vegne kunne tænke sig at stille via Indfødsretsudvalget. Vi har vedtaget, hvilke ting der skal spørges om, og at det skal